

Motýlí efekt

Myšlenka
Tvoří
Realitu

Věra Balková

ÚVOD

Život nemusí být pouhý vyčerpávající proces, kdy žijeme ze dne na den, prožíváme střídavě jasno a střídavě oblačno, a pasivně očekáváme budoucnost. Neustále, v každém jsoucím okamžiku, jsme obklopeni energetickými vzorci vlastního myšlení, včetně chování a myšlení ostatních lidí, kolektivů a společností. Pozitivní vzorce jsou pro nás přínosem, ale od negativních vzorců je zapotřebí se umět vědomě odpoutat, a ty pozitivní umět k sobě přitahovat. Této skutečnosti můžeme docílit jedině pozorováním toho, jak sami svým myšlením tvoříme, a uvědomováním si, jak tvoří lidé kolem nás. To bude pro začátek tím nejdůležitějším počinem na nové, vědomé cestě životem. Ne vždy si uvědomujeme, že přitahujeme to, co kolem sebe vyzařujeme, proto je důležité být za každých okolností sám sebou, vyzařovat jen přirozenou a harmonickou energii, včetně myšlenek, emocí a pocitů.

Zákon akce a reakce funguje na všech úrovních vesmíru, tedy i na té lidské, ryze osobní i kolektivní. Podobné vibrace se přitahují, vibrujeme-li v poli harmonie, přitahujeme harmonii. Vše, co je podobné, vše, co má podobnou resonanci se přitahuje. To

znamená, že nic se neděje náhodou. Vesmír sám neurčuje co je, nebo není, pro nás vhodné. Kvantové vědomí vesmíru pouze vyřizuje naše osobní objednávky. Vysíláme-li vibrační frekvence v energetickém poli lásky, zákon přitažlivosti nám zprostředkuje okolnosti a děje na stejné frekvenci.

Všechno má svůj význam, všechny události se odehrávají v návaznosti na události následující. Vyhodnotit ale různé situace v okamžiku tady a teď bývá obtížné, není snadné rozpoznat přímou příčinnou souvislost, vztahující se k následnému řetězení událostí. Nejsme-li dostatečně intuitivní, nezbyvá nám než se nechat nést – bez násilného odporu – proudem událostí, s vnitřním klidem a intuicí sledovat, jak se ta která situace vyvíjí. Což ale předpokládá mít dostatečně silnou psychickou imunitu. Sledovat ten správný rytmus, v kterém se odehrává nekonečný tanec života, vyžaduje soustředění se na přítomný okamžik, a neustálé uvědomování si, že nositelem našeho osudu jsou především naše myšlenky. Sledovat energie vlastních myšlenek, a soustředit se na duchovní vzestup, sice není bez námahy, ale pořád je to lepší volba, než bloumat životem ve stavech bezradnosti a úzkosti, nebo dokonce bez předem známého cíle.

Moderní spiritualita nového milénia je mnohotvárná, někdy se nemůžeme rozhodnout, který systém duchovního učení je lepší než ten druhý. Kdekdo přelétává jako motýl z jednoho učení na druhé, nadšeně si vychutnává sladký nektar krásných moudrostí, zahlcuje se někdy kvalitními jindy zbytečnými informacemi, a chtěl by vše hned. Pochopíme-li ale, že vesmír je myšlenka, příroda je myšlenka, božská energie i my sami jsme myšlenka v koncentrované hmotné podobě, pochopíme zároveň, že tvoření myšlenkami je výchozím bodem. Je dobré vědět, že základem jakékoliv spirituální cesty je skutečně práce s emocemi a myšlenkami, a že tento základ nelze obejít ani podcenit. Teprve potom pro nás budou cenné všechny ostatní informace.

Svět, ve kterém žijeme, je stvořen z myšlenek, tvořivá vesmírná substance, energetické fluidum, které je pro mnohé z nás stále nepřekonatelným tajemstvím, se nachází všude kolem nás. Jsme součástí této substance, jsme součástí všech tajemství. Vesmír sám je myšlenka, v každém okamžiku se proměňuje a tvaruje, každou naši myšlenku přijme tak, jak je podána, nehodnotí, neanalyzuje, tvoří přesně podle našich scénářů. Uvědomujeme si dostatečně, že náš mozek je vysílač, a každá myšlenka je okamžitě odvysílána do prostoru tvořivé vesmírné substance? Podstata vesmíru je myslící, stejně jako je myslící

podstata našeho mozku, tato podstata zhmotňuje obsah myšlenky, na kterou se soustředíme. Síla tvoření spočívá v tom, dokázat tvořit myšlenkou bez ohledu na vnější projevy reality. Musíme se odpoutat od toho, že to vypadá složitě a namáhavě, pokud máme „ignorovat“ vše, co si nepřejeme, aby se nám v životě dělo, a přitom myšlenkou přetvořit již stávající realitu. Ale ta realita vznikla na základě našich stávajících myšlenek. Ke změně dojde změnou myšlenek, bez ohledu na to, co zrovna je.

Pokud se díváme na realitu, přijímáme to, co vidíme, a to, co vidíme, si v duchu komentujeme podle zastaralých vzorců, tím zůstává skutečná realita před naším zrakem skrytá. Vidíme přesně to, co dopředu (nevědomě) předpokládáme, že uvidíme. A tím tvoříme kolem dokola pořád to samé, a očekávané změny nepřicházejí. Proto je velmi důležité soustředění na přítomný okamžik, a na to, co v přítomném okamžiku očekáváme od budoucnosti. Budoucnost je tvořena tím, co si představujeme, pochybnosti jsou také myšlenky, a jsou také tvořivé, vše, co si přejeme, pochybnostmi ničíme. Pochybnosti je nutné zaměnit za sto procentní víru, jinak je naše snaha marná nebo zbytečně posunutá v čase. Víra předpokládá, nepřemýšlet jak a proč to takto funguje, víra znamená, věřit bez pochybností.

www.psychologiechaosu.cz